

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opera S. Matris Teresae De Iesu Carmelitarum Discalceatorum et Discalceatarum Fundatricis

In duas partes distincta

Teresa <de Jesús>

Coloniae Agrippinae, Anno MDCXXVI [erschienen] M.DC.XXVII.

Prologvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37974

LIBER

FUNDATIONVM
MONASTERIORVM,
MONIALIVM DISCALCEATARVM,
à S.M. TERESA DE IESV
Illarum fundatrice conscriptus.

PROLOGVS.

Apudiam per experientiam d' d'ci, (vt taceam id quod multis in locis legi) quàm magnum animæ bonum sit, obedientie prescriptum non excedere inter bona hæc numero, in virtute progressum facere, & humilitatis adeptionem. Ipsa namque magna quædam, in timore & metu illo, quem hac in vita nos mortales habere par est, seorsus est, nunci in via ad calos ducente erremus. In ipsa quoque illa inuenitur quæ, que in animabus Deo placere volentibus, tantopere requiritur: si enim veraciter sciam hanc obedientiam resignarint, seque totas ei tradiderint, aliam sententiam atq. opinionem vt sequi volint quàm Confessarij sui, & si Religiosi sint, quàm sui Superioris & Prepositi, diabolus eas per asiduas suas inquietudines & turbationes infestare desinit, quod iam tuum viderit, plus se ibi dispendij & damni, quàm compendijs facere. Cassant quoque effervescentes & turbulenti animi nostri motus, qui propriam suam voluntatem facere, quin & rationem in rebus, que ad gustum nostrum sunt, sequere gaudent, memores se iam antè magna cum resolutione, voluntatem suam in carcerem esse cognosse, atque ideo se subijciunt illi quem in illius locum elegerunt. Cum ergo reuera diuina Maestas, (que eius est bonitas) lucem dederit, ad magnum haurium, qui in preciosa hac virtute reclusus est, cognoscendam; operam, quoad potui, dedi, (tametsi tenuiter & imperfectè) vt eam acquirerem: tamen exigua, quam in me video, vix sepe repugnet; video namque in nonnullis rebus que mihi iniunguntur, eam vsq. ad perfectam non esse. Diuina Maestas de suo suppleat, quod in ea, quoad tractatus huius conscriptionem deest.

Bona que ex obedientia procedunt.

Fundatione monasterij Abulensis litteris man-

Cum ergo anno MDLXII. in S. Iosephi Monasterio Abulensi (quo anno & ipsum fundatum est) agerem, P. F. Garcias de Toledo Dominicanus (quem tunc Confessarium dare S. M. abulensem) mihi iniunxit, vt illius monasterij fundacionem, cum alijs multis rebus, quas iubetur, S. Matris Teresa Opera. Rr qui

S.
eresia

peca
N
E

qui illam leget (dummodo in lucem prodeat) videbit, scripto committerem. Lxxvii
 cum anno MDLXXII. (vndecim scilicet post annu) Salmatica agam, & Reditu
 gij Soc. Iesu, cui nomen Mag. Ripaldi, confiteor, isque hoc prima fundationis scriptura
 Giffet, mirè ad Domini Dei obsequium fore putavi si & reliquorum septem, qui
 de per Dei bonitatem fundata sunt Monasteriorum fundacionem, nec non Patrum
 calcatorum primi huius Ordinis initia & primordia iuteris mandarem, quæ
 facerem, ipse mihi imperare non dubitavit.

*Item alioru
 post instituta
 arum.*

Quod cum mihi à me fieri impossibile videretur, ob plarima que me distin
 gotia, tum literarum scribendarum, tum aliarum occupationum necessariorum
 darum, quod circa res à Superioribus mihi iniunctas ea versentur, Deo rem per
 commendabam, cumque non nihil in me ipsa affligerer, quod ad rem parum
 vtilis & habilis, tam tenuis insuper valetudinis, vt etiam sine hoc, laborum
 sustinere non posse viderer, prout quidem naturalis mea imbecillitas erat, licet mihi

*Obedientia
 des vires.*

minimus, filia obedientia dat vires. Det Maestas eius, id est, mihi que gratias
 cedat, vt ad gloriam ipsius, ita vt oportet reseram & prosequar gratias, quæ
 huic in hisce fundacionibus contulit. Haberi porro vt certum potest, omnia quæ
 sume, & sine vlla exaggeratione, quantum quidem ipse noui) sed ita prout
 cõdigi, hic narratum iri. Nam etiam in re qua longè minoris momenti est, ob quæ
 que etiam mundi bonu, non mentiri, in us vero que, vt Deus per hoc ipsa laudat
 bo mentiri, mihi maximum scrupulum faceret: mihi quoque persuaderem, id uel
 tempus perdere, sed etiam per ea qua ad Deum spectant, alijs facum facere velle,
 non illum per hoc laudandum, vt etiam offenderetur, quod sanè feda quadam
 foret. Vtinam Maestas eius ita mei non obliuiscatur, vt hoc vniquam faciam.

*Veritatē in
 uarrando S.
 M. praocu
 da habet.*

Vnamquam que verè fundacionem in particulari prosequar, & si quæ
 tuero, abbreviare conabor, nam stylus meus ita radiosus est, vt, etiamsi nolim, per
 tum alios, tum me defatiget. Sed per amorem quo filia me prosequuntur (quæ
 post mortem meam cedent & manebunt) fiet vt toleretur. Faxit Dominus, vt
 nulla in re commẽdum meum queram, nec etiam causam cur id quam habeo
 solam vt ipse laudetur & glorificetur mihi propositum sit, (cum multa hic
 sint, ob qua gloria ei detur) quisquis hæc leget, nullam omnino mihi ascribat
 que aduersus veritatem foret: sed Maestatem eius roget, mihi vt ignoscere
 quod ex omnibus hisce gratias parum rem fecerim ac me uiuorim. Magnè
 hoc, conqueri de me filia me debent, quam gratias mihi ob aliud illud, quod factum
 agere. Porro res diuine bonitati, carissima, quot quot sumus, ob tam singulas
 mihi præsinit gratias, agamus Quod autem labilis sim memoria, multa me quæ
 gni momenti sunt, omittam alia verò, quæ non incongruè omitti possunt, non
 credo. Sed quid fiet id conformiter paruo ingenio, & stupori meo, nec noui
 quo ad hoc habeo quæsi & orio.

*3 Matris
 humilitas.*

Iniunctum mihi oratorza, vt, si quando se offeret occasio, aliquid ad
 tione, & de fraude & illusionem, qua, que illam in habent retrahi & impeditur

admiris in ea non progrediendū. In omnibus porro me submitto ipsi quæ tradit & docet. S. Ecclesia Romana, & volo ut, priusquā in manus vestras veniāt, sorores & filia mea, viri
sancti & spirituales ea examinent & excutiant. Incipio igitur in nomine Domini,
sanctissimam eius matrem cuius ipsa habitum, (tame si indigna) gesto, in auxilium
meum advocans; nec non gloriosum Patrem & dominum meum S. Iosephum, cuius in
domo nunc ago; nam ab ipso hocce Discalceatorum monasterium nomen habet) cuius
intercessione & patrocinio nunquam nō adiuta fui. Anno salutis M. D. LXXIII. die 23.
Augusti, qui sancti Ludouici Gallie Regi sacer est. Ab eo autem quicumque hæc legerit
salutationem Angelicam, illius nomine peto, ut per eā iuuet, ad Purgatorio exeundum,
& Christum Iesum Dominum nostrum citō videndum, qui cum patre & spiritu sancto
trinit & regnat per omnia secula seculorum. Amen.

FVNDATIO MONASTERII
in Medina del Campo.

CAPVT I

DE OCCASIONE DE HAC FVNDATIONE ET ALIIS
sequentibus agi ceptum sit.

QVINQVENNIO toto post fundatum Conuentum S. Iosephi
Abule, in eodem sum commorata, quos annos (vt mihi
quidem modo videtur) omnium quos in vita adhuc habe-
o, existimo fore quietissimos, ad quorum quietem & tran-
quillitatem anima mea sæpè adhuc aspirat. Hoc ipso tem-
pore puellæ quædam pietate præstantes, & iuenculæ, quas iam tū mū-
dus, vt quidem videbatur) vt tuas possidebat; prout quidē exteriūs ve-
he & splendido elegantiq; ornatu præferebant, Religionē h'c ingressæ
benignas huic vanitatibus Doñs quā citissimè valedicere faciens, ad
sua domū conduxit, tanta ibi singulas perfectione donās, vt hoc ipsa vi-
dus non parū confunderet. Cum iā tredecim numero essent, qui erat is
quem statutum erat non transirendere; ego inter animas tam sanctas ac
mūdas agēs, nō mediocritē in me ipsa voluptatē sentiebā; quarū omniū ca-
erat cura & studiū, quomodo Domino seruirent & laudatēt. Ibi quoq;
Miserias illius nobis ea quæ necessaria erant, etiā non potentibus sub-
ministrant cumque ea aliquando deessent (quod certē erat quam ra-
tissimum) tum magis lætabantur. Equidem Dominum lætabant, &
gratias ei agebam, quòd tot virtutes eximias in ipsis viderem, atq; in-
cipimus quædam rerū omniū, præterquam quomodo ei seruirent, negle-
ctam & non curantiā. Ego, quæ Superiore ibi agebā numquā, de rebus
necessarijs me sollicitā fuisse, aut laborasse memini; etenim certissimo
multi impersū erat, Dñm miminè defuturū iis, quæ de nulla alia, re, quā

*Primum
Discalcea-
torū foruori*

*S. M. de de-
uina prou-
dentia fides.
cia.*

Rr 1 quo-

S.
teresia
pura
N. VII
188